

i Behandlingen af dets Enkeltheder, maa man jo finde sig i, at de redigeres anderledes, end man kunde ønske, — det vil altid blive Tilfældet. Men jeg er overbevist om, at jeg er fuldt enig med den store Del af Flertallet i denne Sal, som stemmer for Lovforslaget, i at man kan tage det Forbehold, som er fremkommet i Udvalgets Betænkning til Indtægt, idet man nemlig forbeholder sig sin Stilling til de enkelte Positioner. Dersom Lovforslaget oftere skulde behandles her i Folkethinget, — hvad jo forøvrigt ikke er sandsynligt efter dets Indhold, — maa man thertimod antage, at det hurtig kan blive til Lov. Det er jo selvfølgeligt her som altid Tilfældet, at naar man giver et Lovforslag sin Stemme, saa stemmer man ikke over de forstjellige striftlige eller mundtlige Motiveringer, som ere fremkomne fra denne eller hin Side, men saa stemmer man over Loven efter dens Ordlyd, og naar man da her ligesom andetsteds tager det nødvendige Forbehold, saa kan jeg ikke se rettere, end at man fuldstændig sammen med Udvalgets Flertal kan give dette Forslag sin Stemme. Jeg kan sige, at positiv Nytte har dette jo ikke for Diebliffet. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) har naturligtvis Ret, naar han har bedømt den diebliffelige Stilling saaledes, at det nuværende Ministerium ikke kan gennemføre en saadan Sag. Dette er jo ingen ny Opdagelse, men kun en Gjentakelse af, hvad Alle vide. Der er ikke En, som kjender Noget til vor nuværende politiske Stilling, der noget Diebliff kan tvivle om, at det nuværende Ministerium ikke kan løse en saa stor Opgave som denne. Den kan ikke gjøre det med nogen Berettigelse, og den kan heller ikke gjøre det paa anden Maade, f. Ex. ved at føre Thinget bort fra visse Standpunkter, som det nødvendigvis maa fastholde og over paa en Skraaplan og derefter til et Forslag, som Ministeriet i Virkeligheden, om end passivt, dog med Glæde maatte tage imod. Heller ikke ad denne indirekte Vej tror jeg, at det vil lykkes Ministeriet at naae sit Maal, men desuagtet har Lovforslaget selvfølgelig sin store Betydning, idet det er et Udtryk for, at, ligesaa langt som Folkethinget er fra at staa stædigt paa visse forud indtagne Standpunkter, lige saa langt er det fra en holdningsløs Østergiven overfor andre Anstuelser. Dette Forslag er efter min Mening i sine store Træk et værdigt Kompromisforslag overfor andre Anstuelser, et Forslag, som bærer Vidnesbyrd om Folkethingets store Tilbøielighed til paa dette som paa andre Omraader at bringe

vort offentlige Liv ud af den Stagnation, hvori Ministeriet har bragt det, og det er isølge denne Betragtning og med Paaskjønning af alle de Kræfter, der have samvirket, at jeg stemmer for Lovforslaget. Dette Lovforslag skal efter sin Slutningsparagraf, som der har været saa megen Tale om, have visse Tillægslove for at blive færdigt, det vil sige for at komme til at virke i Livet. Selve Hovedslaget har imidlertid efter min Opfattelse staaet ved Behandlingen af denne Lov. Dette Lovforslags Vedtagelse er i og for sig en saa betydningsfuld Akt, at allerede dette Arbejde under de nuværende Forhold er et Vidnesbyrd om, at under en lysere Situation og under bedre politiske Forhold vil man ogsaa paa dette Omraade kunne naae Maalet ad konstitutionel Vej. Den Betragtning, som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds fremsatte, at til Kaffe og Smørrebrød, eller hvad det nu var, hørte ogsaa en Snaps og et Glas Øl, kan jeg ikke gaa ind paa. Thi saa forfaldne ere vi da ikke her-tilands, at vi ikke skulde kunne nyde det One uden det Andet, og den mageløse Forbindelse, som skulde være tilstede mellem denne Lov og Brændevinsloven, tror jeg ikke er tilstede. Skulde man nære nogen Tvivl i saa Henseende, da kunde en saadan Tvivl jo løses, blot ved en eneste Ændring i en eventuel Brændevinslov. Ved en eneste Forandring kunde man rette Tolden paa Spiritus efter Bestemmelsen i den eventuelt vedtagne Brændevinsbeskatningslov. Der er ikke fjerneste Hindring tilstede i saa Henseende. Udvalget har forlangt den Tillid af os, at vi, henjæende til Thingets fleraarige Sysler med disse Spørgsmaal, nu skulle følge det til denne Sag med en kort Frist. Dette er ganske vist en Fordring, som Udvalget er berettiget til at stille, men at strække denne Fordring ud til, at vi nu ogsaa skulde give os i Rast med nye og større Spørgsmaal og en Overveielse af, hvorvidt og i hvilket Omfang vi kunde gaa ind paa saadanne Sager, mener jeg, ikke er berettiget. At man ikke vil gjøre dette, forekommer mig derfor ikke at være — saaledes som det ærede Medlem for Midelfart sagde — et Brud paa sund Sands; men at gjøre det, forekommer mig derimod vilde være konstitutionel Letfindighed. Som gammelt Medlem af Toldudvalget har jeg — det er rigtignok mange, mange Aar siden — haft Leilighed til at hysle noget med den Slags Sager. Jeg har hyslet en halv Snes Aar her i Thinget med den Slags Sager, men jeg vil ikke vove at give mig i Rast med nye Forslag om nye Skatter, hvorom man daglig faar Indlæg fra forstjellige, baade med Hensyn til Skatternes